

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Septem Illustrium Virorum Poemata

Amstelodami, 1672

Ad Flavium Chisium Alexandri VII. Pont. Opt. Max. Fratris Filium.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11215

A D E U M D E M,

de hesterno fulmine.

Cesserat atra fames Latio, T E, Maxime Princeps,
 Vindice, & horribilis, sed sine clade, lues;
 Cùm miseræ nondum placatus Jupiter Urbi,
 Illam majori devovet exitio.
 Pallentem immittit morbum, quo Flavius æger
 Detinuit multos anxia corda dies.
 At Juvenem egregium populis donare coactus,
 Arripuit tandem tela trifulca manu.
 Irrita sed pariter ceciderunt fulmina, & iram
 — Numinis ante tuos deposuere pedes.

A D

FLAVIUM CHISIUM
 ALEXANDRI VII.
 PONT. OPT. MAX.
 FRATRIS FILIUM.

P hæbus ubi primùm revehit cum luce labores,
 Redux ab orbe suaveolentis Indiæ,
 Ejus ab aspectu pendet prænoscere sollers
 Ligur magister atque arator Appulus,
 Quid pelago campisque niger denuntiet Eurus,
 Orionisque triste sidus apparet.
 Nam si nubilus obducat caligine vultum,
 Uterque cautus abstinet periculo;

Sint

Sin autem extulerit nebulis rosea ora fugatis,
 Hic alligare vomerū boves, at hic
 Solvere velivolam properat de litore puppim,
 Rates & æquor execrante conjuge.
 Haud aliter te, qui priscum genus indole pulcrâ,
 Et ore, suavibusque moribus refers,
 Ut nitidum os, FLAVI, divino lumine vidit
 Recentis extulisse more fideris,
 Suspexit Roma, estque animo prudente futuri
 Dies sibi augurata candidissimos.
 Latè humiles terras animo nam despicias altò,
 Cupidinūque vulgus impotentium
 Sub pedibus premis, infelix quibus acta juvenus
 Tumet furente pejus Adriatico.
 Unus amor recti, virtutis te decor unitis
 Juvat, pudorque comitasque Chisia:
 Degeneremque vocas, veterum qui jactat avorum
 Iners propago nomen atque imagines.
 Quare hominum studia, ac dulces ante omnia Musæ,
 Novam micare quando spem vident sibi,
 Erexere animos. Tu Divas excipe blando
 Domesticam secute gloriam sinu.
 Scilicet Augusti referentem nomen & artes
 Virum memento sanguinis decus tui.
 Qui nisi regali jussisset mente beatum
 Patère limen hospitale vatibus,
 Egregios ut avos, & avos numeraret avorum,
 Ut esset ampla res, opesque Chisæ,
 Frigidus, heu, mutusque foret sine nomine pulvis,
 Per ora nec volaret inclytus virum.
 Quamquam operæ precium priscorum ingentia non est
 Referre facta Patrum, ubi præit suis

Maximus auctor ALEXANDER, qui cum pietate
Suâque forte robur æquat ingenI.
Ille vides ut sapè jubet secedere curas,
Onusque ponit, & reclinat in finum
Musarum. Hæ folio nimirum cum Themide ipsa
Sororibusque pulcer assident chorus.
Credo equidem: neque enim ingeniis fuit hospita sacris
Pudor vireta linqere & jugum biceps
Pro Vaticano, pro dulci colle Quirini,
Ubi perennis aura veris intepet.
Nec minùs interè populis assuesce regendis,
Id approbante, qui benignus imperI
Te vocat in partem rerumque arcana, secutus
Quod omnium supremus arbiter Deus
Suadet, ALEXANDRI qui res, & facta reliquit
Sibi, suoque temperanda numine:
At regere imperio volucres elementa ministros,
Polumque jussit, & rotare sidera.
Jamque decus, patrio tibi quod promittitur astro,
Et expetita fervidis Quiritium
Votis alma dies aderit, cum Romula pubes
Metu soluta, tristibusque naniis,
Te proceres inter Latios, spem Tybridis altam,
Honore cernet eminere debito.
Mox linquentem urbem comitabitur omine læto
Iter precata molle; seu jubeberis
Ire Alpes ultra, seu te committere ponto,
Etrusca præter & volare litora.
Olim namque tibi Regum componere dextras
Deus reservat, & ligare mutuo
Fœdere in excidium Thracum, tua jussa sequente
Per æquora alta me, per Alpium juga.

Tum

Tum mihi, tum magnis pia vatibus arma viciffim
 Canentur arma, fortiumque dexteræ,
 Queis feret auspicius Solymæo dona sepulcro
 Ab occidente vectus hospes ultimo.
 Medus ALEXANDRO tunc demum ac Thracia supplex
 Sacros fidelis osculabitur pedes.

C L E O P A T R A
 I N H O R T I S V A T I C A N I S

A D

C H R I S T I N A M,

Suecorum, Gothorum, Vandalorum Reginam.

S I te spectaclum infelix, si tristia tangunt
 Fata meæ duro benè sculptæ in marmore sortis,
 O nostros dignata lares invifere mundi
 Cardine ab extremo, patriâ regnoque relictis,
 R E G I N A, herôum nulli virtute fecunda,
 Aurea quos olim tulit ætas, maxima Olympi
 Numina cùm humanos non dedignantia cætus
 Tecta frequentabant mortalia, castaque gentis
 Pectora non falsæ complebant laudis amore;
 Huc ades. Illa ego sum Latiis celeberrima fastis
 Femina. Nosti angues, animumque in morte ferocem,
 Quò properas? Saltem alloquio solare dolentem
 Reginam Regina; nec est indigna videri
 Forma loci, & sacris regio gratissima Musis,
 Quæ nemo hoc, fontesque colunt, jugaque alta, viretis
 Cyrrhæ posthabitis, & verticibus Parnassi.

Hic